

Voorsang: Ps. 89: 11 & 12

Ontmoetingsdiens

Votum

Seën

Loflied: Sb. 2-3: 1-4 (1e melodie van Psalm 147)

Woorddiens

Gebed

Skriflesing: Hebreërs 2:1-18 & Heidelbergse Kategismus Sondag 6, v&a 16

Fokus: Hebreërs 2:14-16 (33/53), Sondag 6, v&a 16.

Cur necesse est eum verum hominem et quidein ***perfecte justum*** esse?

Hoekom met die een wat betaal vir ons sondes, mens wees?
Kan God nie op 'n ander manier ons verlos en sy straf op iets anders as 'n mens uitgiet nie?

Eerstens was dit nodig dat hy 'n mens moet wees. Omdat dit die mens was wat gesondig het. Dit was dus nodig dat die mens moes betaal vir sy sonde. "*Soos deur een mens die sonde in die*

wêreld ingekom het, en die dood deur die sonde,". (Rom. 5:12; 1 Kor. 15:21). Dit was nodig dat hy namens ons met sy dood moes sterf deur die vergieting van sy bloed, want daar is geskrywe: *'Jy sal sekerlik sterwe.'* *'Sonder die vergieting van bloed is daar geen kwytskelding nie.'* (Gen. 2:17; Heb. 9:22).

Tweedens was dit nodig dat hy werklik mens was, neerdaal tot dieselfde menslike natuur wat gesondig het en onderworpe aan al ons gebreke. Omdat die geregtigheid van God vereis dat dieselfde menslike natuur wat gesondig het, ook die straf op die sonde moet bevredig. *“Die siel wat sondig, dié moet sterwe; die seun sal nie die ongeregtigheid van die vader help dra nie, en die vader sal nie die ongeregtigheid van die seun help dra nie; die geregtigheid van die regverdige sal op hom wees, en die goddeloosheid van die goddelose sal op hom wees.”* (Eseg. 18:20).

As die Middelaar self 'n sondaar was, sou hy nie die toorn van God kon vryspring nie, minder sou hy vir ander die guns van God en die vrystelling van straf kon verkry het nie. So ook nie as 'n onskuldige man 'n losprys vir die sonde van ander nie. Daarom het God Hom sonde vir ons gemaak (dit wil sê 'n offer vir die sonde) wat geen sonde geken het nie, sodat ons die geregtigheid van God in hom kan ontvang. ' *“Want so 'n*

hoëpriester het ons geword, wat heilig, onskadelik, onbesmet, apart van sondaars is en hoër is as die hemel; wat nie nodig het om as die hoëpriesters daaglik op te offer nie, eers vir sy eie sondes en dan vir die volk. ' (2 Kor. 5:26; Heb. 7:26, 27).

Die skrywer van Hebreërs besin oor die menswording van Jesus. Sy menswording was nodig omdat sy 'kinders' vlees en bloed was, 'n ietwat onverwagse manier om dit te stel. Nietemin is die idee duidelik genoeg. Dit is opmerklik dat die orde bloed en vlees in die Griekse teks is. Daar word voorgestel dat 'bloed' verwys na Christus se vergieting van bloed, wat dan gegee word as die rede waarom hy vlees geword het, d.w.s. die versoening het die menswording vereis. Om die mens te verlos, moes Jesus Christus deel in die mens se natuur.

Die skrywer is nie besorg oor teologiese debat nie, maar toon aan hoe nou Jesus Christus met sy die mense geïdentifiseer het met sy menswording. Om die verlossing van sy kinders te bewerkstellig en hulle na homself te vestig as die geloofsgemeenskap, moes die Seun ten volle deel in hul menslikheid ('bloed en vlees'). Die doel van hierdie menswording was dat hy sou sterf en deur sy dood hom vernietig wat die mag oor die dood het – dit wil sê die duiwel. Dit herinner aan die leer van Gen. 3 oor Satan se rol in die

rebellie van die mensdom teen God en die oplegging van die dood as die goddelike straf vir sonde.

Hebreërs dui aan dat die duiwel aanhou om mense in slawerny te hou weens hul vrees vir die dood (vers 15). **Ons kan slegs vrygemaak word van die mag van Satan en bevry word om God te dien deur die vergifnis of reiniging wat moontlik gemaak word deur Jesus se dood.** Hy verwyder die bedreiging van straf en veroordeling vir diegene wat op hom vertrou en die versekering gee vir die lewe in die komende wêreld.

Die skrywer bring sy uitgebreide vergelyking tussen Christus en die engele tot 'n einde wanneer hy sê dit is sekerlik nie engele wat hy help nie, maar Abraham se nageslag (vers 16). Hierdie laaste uitdrukking verwys nie na die mensdom in die algemeen nie, en ook nie na die nasionale Israel in die besonder nie, maar na almal wat 'gevlug het om die hoop te bekom' wat ons in Jesus aangebied is, wat *'die erfgename is van wat aan Abraham belowe is'*. (6: 17-18).

Jesus het nie gekom om engele te red nie (Heb. 2:16); Hy het gekom om mense te red. Jesus Christus het nie die aard van engele op Hom geneem om die gevalle engele te red nie (2

Petrus 2: 4). *“Want as God die engele wat gesondig het, nie gespaar het nie, maar hulle in die hel gewerp en aan kettings van duisternis oorgegee het, om vir die oordeel in bewaring gehou te word;”* In plaas daarvan het Hy laer gebuig as die engele om mens te word!

Deur sy eie geregtigheid. Christus alleen het volmaakte gehoorsaamheid gedoen, soos die wet dit vereis.

Deur straf te verduur wat voldoende is vir ons sondes. Dit was noodsaaklik dat hierdie dubbele vervulling van die wet in Christus moes geskied: want tensy sy geregtigheid vol en volmaak was, sou hy nie kon voldoen aan die sondes van ander nie; en tensy hy sodanige straf verduur het soos beskryf is, sou hy ons nie kon verlos van ewige straf nie.

Eersgenoemde word die nakoming van die wet genoem deur gehoorsaamheid, waardeur hy self daarmee kon ooreenstem; laasgenoemde is die vervulling van die wet deur straf wat hy vir ons gely het, sodat ons nie aan die ewige veroordeling onderworpe kan bly nie.

Christus vervul die wet in ons deur sy Gees, wanneer hy deur dieselfde Gees ons die wedergeboorte skenk, en deur die wet ons lei na die gehoorsaamheid wat van ons verlang word, beide eksterne en innerlike, wat ons in hierdie lewe begin, en wat ons volmaak en volledig sal uitvoer in die komende lewe.

Christus vervul die wet deur dit te leer en dit sonder van foute van menslike interpretasie te verklaar en deur die ware sin daarvan te herstel, soos hy self gesê het: *'Ek het nie gekom om die wet te vernietig nie, maar om dit te vervul.'* (Matt. 5:17).

Julle wat glo in Christus, kan verseker weet dat Hy deur mens te word, jou totaal verlos het van die mag van die duiwel. In watter sin het Satan die mag van die dood? Die finale gesag van die dood is in die hande van ons God (Matt. 10:28) *“En moenie vrees vir die wat die liggaam doodmaak, maar die siel nie kan doodmaak nie; maar vrees Hom liever wat die siel sowel as die liggaam kan verderwe in die hel”*. Satan kan slegs doen wat deur God toegelaat word (Job 1:12; 2: 6).

Maar omdat Satan die outeur van die sonde is (Johannes 8:44), en die sonde die dood tot gevolg het (Rom. 6:23), oefen Satan in hierdie sin krag in die doodsg gebied. Jesus het hom 'n

moordenaar genoem (Johannes 8:44). *“Julle het die duiwel as vader, en die begeertes van julle vader wil julle doen. Hy was ’n mensemoordenaar van die begin af en staan nie in die waarheid nie, omdat daar in hom geen waarheid is nie. Wanneer hy leuentaal praat, praat hy uit sy eie, omdat hy ’n leuenaar is en die vader daarvan.”*

Die Satan gebruik die vrees vir die dood as 'n vreeslike wapen om beheer oor die lewens van mense te verkry. Sy koninkryk is duisternis en dood (Kol. 1:13). *“Hy wat ons verlos het uit die mag van die duisternis en oorgebring het in die koninkryk van die Seun van sy liefde,”* Ons wat op Jesus Christus vertrou, is vir eens en altyd verlos van die outoriteit van Satan en van die vrees vir die dood. Die dood, begrafnis en opstanding van Christus het ons die oorwinning gegee!

Antwoorddiens

Gebed

Liefdegawe

Slotsang: Ps. 34: 4 & 5

Seën